

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی مولفه های روایت پردازی: در دو اثر مهم عرفانی ایران زمین، "کیمیای سعادت و اسرار التوحید"

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه، دوره 4، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

معصومه اصفهانی ها - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زبان ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گرایش زبان و ادبیات فارسی

ویدا وفایی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه زبان ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

این پژوهش به بررسی و شناخت مولفه های روایت پردازی در دو کتاب ادبی و عرفانی ذکر شده این پایان نامه، با روش توصیفی می پردازد. روش گردآوری داده ها به صورت اسنادی است که شامل احوال و اقوال دو تن از صوفیان و عرفای مشهور و برجسته ایران در اواخر قرن سوم تا قرن پنجم یعنی شیخ ابوسعید ابی الخیر (۳۵۷-۴۴۰ ه.ق) و امام ابوحماد محمد غزالی (۴۵۰-۵۰۵ ه.ق) است. ابداع و به کارگیری حکایت و سود جستن از ظرفیت های روایی از شگرد های صوفیان برای تاثیر بخشیدن به کلام خود در طول تاریخ صوفیه بوده است. این روایت ها اگرچه در ساخت و صورت و معنا تقریباً همسان و همسویند اما گاه ویژگی هایی دارند که آن ها را از هم متمایز می کند. در این حکایات تکیه بر محتوا و درون مایه است که از نظر گستردگی روایات این درون مایه ها مختلف و گاه متضاد است، اما درون مایه اصلی را می توان چنین تعریف کرد «یکسو نگرستن و یکسان زیستن» و این نگرش خاص رفتاری نامعقول را به وجود می آورد و این روایات نامعقول معمولاً از پیرنگ ضعیف برخوردار است و همچنین مولفه های دیگری مانند لحن و صحنه و گفت وگو در این حکایت ها وجود دارند که بسیار کمرنگ است.

کلمات کلیدی:

مولفه های روایت، شیخ ابوسعید ابی الخیر، ابو محمد غزالی، اسرارالتوحید، کیمیای سعادت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502723>

